

В@З БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 10, БРОЙ 41, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

декември 2019

Трета награда в Национален конкурс за журналистика "Стоян Михайловски" - 2013 г.
Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Стоян Михайловски" - 2014 г.
Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Григор Попов" - 2016 г.
Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Григор Попов" - 2017 г.

Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Григор Попов" - 2018 г.
Специалната награда в Национален конкурс за журналистика "Григор Попов" - 2019 г.
Първа награда в Национален конкурс за журналистика "Гео Милев" - 2019 г.

Цена 1 лев

Дядо Коледа чете „В@з Буки Веди“

Имаме доказателство, че нашият коледен вестник с писмата, които публикуваме в него, е прелетял успешно до Лапландия и е в ръцете на Добрия старец. На електронната си поща получихме и отговор от него.

Скъпи деца,
Вашиите писма ме развълнуваха. От тях разбрах, че сте ученолюбиви и трудолюбиви, че помагате на родителите си и вършите много добрини! Бъдете спокойни – джуджетата са сръчни и в работилницата ми кипи неуморен труд и денем, и нощем. Ще успеят!

Пожелавам на всички коледен дух през цялата година! А във възшебната нощ, когато сте със своето семейство, не пропускайте да покажете на всички колко важни са те за вас и колко ги обичате! До нови срещи!

И се усмихвайте! Хо-хо-хо!

Дядо Коледа

Гостувахме в телевизия bTV

Представители на училищния вестник наблюдаваха „на живо“ как се прави телевизия, разговаряха с популярни журналисти и се потопиха в работната им атмосфера. Какво мислят Десислава Стоянова, водеща на сутрешния блок „Преди обед“, и журналистът Емил Митев за подводните камъни в професията си, как да разпознаваме фалшивите новини, кои днес са най-мощните ни оръжия, които трябва да използваме – **стр. 2**

За Коледа – реалистично и различно

- ✓ Да не оковаваме празника в стереотипи и да се насладим на щастливи мигове с любимите хора – **стр. 5**
- ✓ Вярата в чудеса – илюзия, надежда за един по-добър свят или опасна зависимост – **стр. 4**
- ✓ Пазете се – призраците на коледните дрънкулки ви преследват отвсякъде – **стр. 9**
- ✓ Как да поздравим близки и приятели, какъв подарък да изберем – **стр. 9**
- ✓ Късмети за домашната баница, какво ни очаква през идната година – **стр. 9**
- ✓ Кога и къде е била украсена първата коледна елха у нас – **стр. 8**

Грамота и благодарности от Президента на Република България за проявена съпричастност в реализиране на „Българската Коледа“ – **стр. 3**

Мили Дядо Коледа, пише ти... – **стр. 6 и 7, 10**

На гости в телевизия bTV

Ани и Камелия – представители на редакционния екип на училищния вестник, наблюдаваха как се прави телевизия „на живо” и черпиха опит от популярни журналисти

В миналия брой прочетохте интервюто ни с водещия на „Тази сутрин“ Антон Хекимян. Изключително радостни сме да споделим с вас продължението на историята, която ни отведе чак в студиото на една от водещите по гледаемост телевизии в България – bTV. Предизвикахме себе си и изкачихме още едно стъпало в своето развитие като журналисти. Запознахме се с най-добрите такива и се почувствахме като професионалисти, благодарение на топлото им посрещане. На 11 и 12 ноември със съдействието на репортера Емил Митев, придружени от неговата компания, посетихме студиото на bTV, нюзрума и други зали, в които се случва работният процес на телевизионната медия.

През втория ден от гостуването си станяхме свидетели на заснемането на предаването „Преди обед“ и живото му излъчване. За пореден път бяхме посрещнати изключително учтиво от екипа. Научихме много. След края на предаването разговаряхме с водещата – Десислава Стоянова. Щастливи сме, че създадохме ценни контакти и че за пореден път представихме нашия вестник в най-добрата светлина. Вече с гордост можем да кажем, че „В@з Буки Веди“ лежи на масите в bTV и най-вероятно в момента се чете.

Анна Стайкова 126

Десислава Стоянова: Трябва да сме с обострени сетива и да внимаваме откъде се информираме

Водещата на „Преди обед“ разговаря с нас непосредствено след ефир

Всички познаваме енергията и професионализма на екранната двойка Десислава Стоянова и Александър Кадиев. В деня, в който имахме удоволствието да проследим целия работен процес на популярното предаване, седмични коментатори бяха актрисата Албена Павлова и програмният директор на „Джаз ФМ“ радио Светослав Николов. Рапърът Криско пък влезе в ролята на екранен партньор на Десислава Стоянова поради отсъствието на Александър Кадиев. Той замина за САЩ в рамките на 10 дена с театрална постановка, в която участва. Но пък всеки ден излъчваше репортаж оттам. Един от гостите в този ден беше рапърът Искрен Тончев – Искрата. Двамата с Криско трябваше да споделят на зрителите дали лесно се прави музикален хит? Видяното и почувстваното провокира и някои от нашите въпроси към очарователната водеща.

- Как започна партньорството Ви с Александър Кадиев? Как се сработихте с него?

- Ние със Сашо водим „Преди обед“ от февруари 2012 година. Истината е, че с него се запознахме едва няколко седмици, преди да се озовем заедно на екран. И съответно ни отне известно време, докато се синхронизираме и се напаснем така, че да се превърнем в телевизионната двойка, която всички зрители познават.

- Как се печели любовта на зрителите?

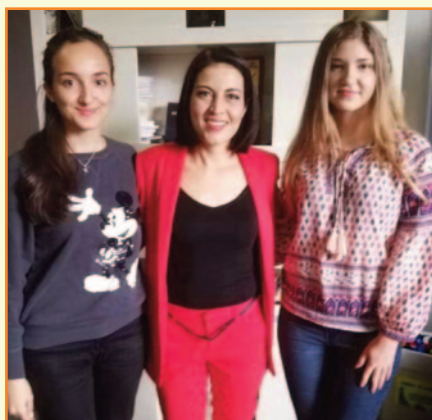
- Като си искрен, отдаден на работата си и разбира се, задължително е да имаш много сериозен екип зад гърба си, защото нито едно телевизионно предаване не е плод на труда на един човек. Много хора влагат всичко от себе си, за да може да се постигне наистина интересно съдържание.

- Коя е подправката, която прави партньорството Ви по-вълнуващо?

- Аз наистина вярвам, че е много важно да бъдеш себе си, колкото и клиширано да звучи. Зрителите са много чувствителни и имат сетивата да усетят позата, фалша. Смятам, че ключът към нашия успех е точно това, че аз съм си аз, Сашо е себе си и ние сме абсолютно искрени, непринудени. Каквото се случва, се случва пред очите на всички.

- А какво мислите за девиза: „Вярвай силно и ще се случи.“?

- Това по принцип е вярно. Има стотици човешки истории, които ние сме разказвали в годините на „Преди обед“, които го доказват. Че човек, когато има мечта, когато има цел и работи, за да се доближи до нея, нещата му се получават. Но истината е, че не е задължително. Аз съм доказателство за точно обратното. Тъй като никога не съм била кой знае колко от хората, които вярват в себе си, склонна съм да съм много самокритична, перфекционист, човек, който изисква много от себе си и от околните. В този смисъл високото самочувствие и вярата в себе си не са били неща, които

са ме движели напред. И въпреки това, когато си обичаш работата, когато се стремиш да бъдеш все по-добър, нещата се получават.

- Кое е интервюто, което винаги ще помните?

- Те са хиляди. Няма едно интервю, което бих отличила на фона на всички останали по простата причина, че наистина сме имали шанса последните 7 години да разкажем десетки, ако не и стотици мотивиращи лични истории на хора, които са минали през много трудни моменти и въпреки това са успели да се изправят и да продължат напред. Така че няма еднозначен отговор на този въпрос.

- Кое е най-могъщото оръжие, което можем да притежаваме в 21 век?

- Информацията, но коректната и пълна информация е нещо, от което все повече се нуждаем и за съжаление все по-трудно може да бъде намерено. В света такъв, какъвто е той днес – свят на твърде много фалшиви новини, твърде лесно загубване сред океана от неща, които ни заливат през социалните мрежи, това е нещо, което ние всички трябва да имаме предвид, и да сме с обострени сетива. Да внимаваме откъде се информираме и да си даваме сметка за това, кои са нещата, които формират мнението ни, въз основа на което вземаме своите решения.

Камелия Григорова 126

Анна Стайкова 126

Емил Митев: Иска ми се да видя човека на 21 век търпелив, с интелект и да работи здраво за своята реализация

- Смятате ли, че интернет ще измести телевизията?

- Ще я измести откъм гледаемост. Телевизиите ще се прехвърлят в интернет. Просто такива са тенденциите. Когато ходим да снимаме в различни части на България, който и млад човек да съм питал, казва, че няма телевизор вкъщи. Всичко става чрез компютър. Гледа някакви записи в сайта. Никой почти не гледа на живо нещата, които правим. Обновили сме нашия сайт и сега е изключително модерен, има много секции с предавания, новини на живо. „Тази сутрин“ също може да се гледа на живо. Това показва, че телевизиите усещат тази тенденция и се настройват за това време, защото то ще дойде.

- Тоест смятате, че интернет е причината младото поколение да не гледа телевизия?

- Не, не мисля, че е интернет. Просто младите хора отвикнаха да гледат телевизия. Моето поколение, аз самият имам навика да гледам новини. Пускам си новини, когато има емисия, за да съм информиран. Сега не е така. Младите хора днес залагат повече на забавлението, на развлекателни предавания. Не ги интересува толкова какво се случва в България.

- Като стана дума за младото поколение, бързо ли сменя интересите си то? Това добре ли е, или не?

- Да, прекалено бързо. Това забелязвам в младите хора, когато идват на стаж. Те очакват нещата да им се случат изключително бързо, да станат, ако може за два-три месеца и не залагат много на постоянството. А в телевизията и в медиите се цени именно то. Човек трябва да докаже, че става за тази работа, защото тя не е лека. От друга страна, да сменяш бързо интересите си, не е лошо, когато човек вижда, че няма смисъл да влага усилия в дадена работа. Трябва да пробва на друго място, докато някъде се получи. Това също е вид тактика за реализация.

- Съвременното поколение - изтозмозени или разглезени?

- Разглезени, определено. В това число и аз. Поради простата причина, че ако направим сравнение с младото поколение преди 50-60 години, животът му няма нищо общо с нашия. В днешно време няма кой знае какви исторически процеси, които да се случват в страната и да се налага ние да ги носим на гърбовете си. Сега всеки се грижи сам за себе си. Много млади хора предпочитат да се спасят в чужбина.

- Защо „малкият човек“ остава нечу от институциите?

- Малкият човек остава нечу,

защото институциите не се интересуват от него. Институциите не работят за обикновения човек, а работят, защото трябва да работят. Те работят само за мониторингите на Европейския съюз, ако не са добри, ни глобяват или ни дърпат някой от еврофондовете.

Определено институциите не работят за „малкия човек“.

- А смятате ли, че човек трябва да е медия, за да бъде чу?

- Ако не си медия, трябва да си изключително напорист. И като казвам изключително напорист, трябва да си досаден, за да ходиш в институциите и да ги караш да работят, което в България се приема за нещо нормално. А институциите сами трябва да общуват с обикновения гражданин. Ходил съм в Брюксел и там не се налага да снимаме и да публикуваме в „Забелязано в София“ или в „Забелязано в Плевен“ проблемите на града. Минава един инспектор, вижда и огражда с тебешир проблемните места и те се ремонтират. Това е, защото хората от институциите се интересуват какво се случва на улицата и с обикновения „малък човек“. Тук човек трябва да се оплаче в медиите и когато стане публично достояние, започва да се обръща внимание.

- Как се печели любовта на зрителя?

- Още не съм я спечелил. Знам как се печели омразата, защото нея много пъти съм я печелил - лесно е. Всяко непремерено действие в ефир веднага се отбелязва от обикновения човек, защото той не е глупав. Любовта се печели по-трудно, защото винаги ни учат какво да показваме. Аз се занимавам със сигнали на хора. За мен е важно да се покажат проблемите на „малкия човек“.

- Пречи ли емоцията в процеса на работа?

- Зависи каква емоция. Да изразиш гняв по време на живо включване или на снимки, не е никак желателно. Понякога пък е хубаво да реагираш на дадена ситуация. Ако нещо ти се струва смешно, можеш да кажеш, че ти е смешно. Има колеги, които имат други теории. Според тях не е хубаво да показваш емоция, защото така заявяваш своя позиция. Когато работиш за предаване, каквото е сутрешният блок, това е допустимо. На мен ми се е случвало често. Аз приветствам това, да покажеш емоция. Да

покажеш на събеседника, че думите му са предизвикали емоция у теб. Емоцията не е само отношение, може да се крие и във въпросите, които задаваш.

- Какво представлява фалшивата новина? Кой я създава? Как да я разпознае обикновеният човек?

- Фалшивата новина е едно безпочвено твърдение. Фалшивата новина насажда определено настроение към човека, към когото е отправена. Дори едно голо твърдение е фалшива новина. Има си определени кръгове, които я измислят. Тези кръгове поддържат сайтове. Когато пуснеш новината в няколко сайта, се случва мултиплициране на фалшивата новина. Това е механизъмът. Има 4-5 сайта, които се поддържат от един човек, и пускат едно и също. След това други сайтове, които са на принципа copy-paste, като видят това нещо, си казват, че щом го има на толкова места, значи има нещо вярно, и го пускат. Тази новина се мултиплицира, без да се провери. Ако фалшивата новина не се провери, се разпространява изключително бързо, особено във Фейсбук. Обикновеният гражданин може да я разпознае, ако няма подпис и лице на репортер, който да си е сложил името под новината. Също може да се разпознае, ако твърдението не е подкрепено с документи и факти.

- Ако телевизията формира модели с лица, които тиражира - то би ли трябвало да показва успели личности? Какво е да си успял днес?

- Аз не се смятам за успял. Това, да си успял днес, всеки си го разбира отделно за себе си. За едни е да имат няколко хиляди лева в банката, за други - да имат кариера, да са имената в дадена професия. Това е много широко понятие. За мен лично е балансът между това да си удовлетворен на работното си място, в личния си живот и да не ти липсва нищо. Не казвам да имаш много, но да не ти липсва нищо.

продължава на стр. 3

Откровено

Журналистиката не е само средство за масова информация. Тя е наука за общуването между хората, за уважаването на гледната точка, за обективизма на интерпретацията, чрез която печелиш доверието на събеседника. Само с искреност и с подплатена с факти информация имаш правото да провокираш у хората ответни действия. Да, това е мнението на истинските професионалисти в тази сфера, на тези, които работят за името си и с името си, без да се страхуват да сложат подпис под своя труд. Това са истинските новини, останалото са клюки. Днес всеки може да се нарече журналист, модел, да пробие чрез блогърство, влогърство, спонсорирани реклами в социалните мрежи. И всичко това се оказва фалш, разминаване с реалните параметри. Понякога е трудно да го разпознаеш, но пък още по-трудно е да отречеш качествено представената достъпна информация. Имахме голямото удоволствие да отидем в БТВ - място, където всичко се шлифова и прецизно обработва до последния детайл. Сградата на БТВ – една обикновена многоетажна постройка, която свързва реалността с абст-

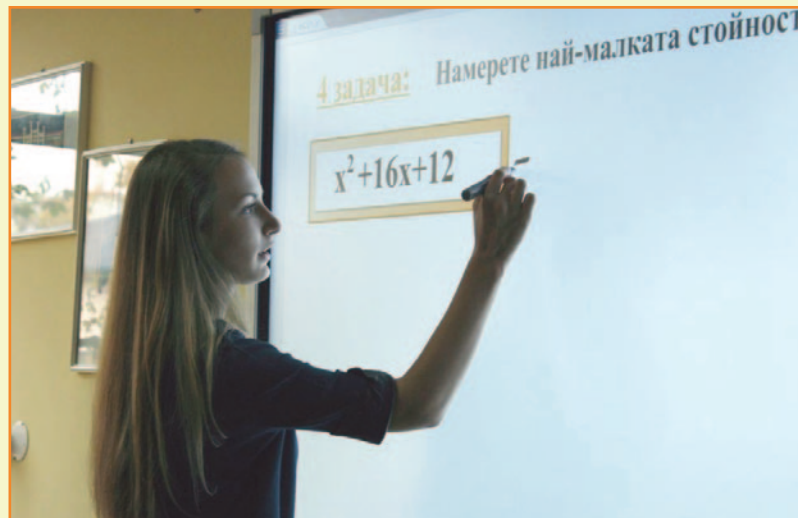
ракцията и емоцията. Едно студио с бели стени, бели маси и черни екрани, което оживява в началото на работния ден и угасва в края му. Функционира като жив организъм..., защото всеки жив човек от екипа му дарява своите сили и интелект. Докоснахме се до всичко онова, което на малкия екран изглежда толкова мащабно. Да, то е такова заради своето качество, но реалните размери не са нищо впечатляващо. Точно това беше най-голямата изненада за нас. Казах си, че тези хора, благодарение на своите знания, работят така с техниката, че създават един нов свят. Декорите, огромните зали, всички онези диванчета, масички, столчета, на които гостите на предаванията биват поканени, са си всъщност обикновена мебел. Нищо не е невъзможно, извънземно, нито необятно. Когато не кипи дейност, е дори обикновено. Но цялата еуфория покрай заснемането, организацията на работа, динамиката, строгият сценарий, пропит с умели импровизации, са един своеобразен всеобхватен Космос. Благодаря за полета и за успешното кацане!

Камелия Григорова 126

Посрещнахме гости от пловдивско училище

Представихме своите иновации, след което върнахме визитата на СУ „Пейо Яворов“, за да обменим опит и научим още

Ученици и учители от Пловдив имаха възможност да наблюдават във „Вазов“ в продължение на два дни открити уроци по математика, които с помощта на иновации превръщат ученето в забавно и полезно. И ние се срещнахме с тях, за да представим училищния вестник като територия за развитие на знания и умения в работата със словото. Присъстваха и представители от плевенското училище „Д-р Петър Берон“. Върнахме визитата и посетихме Пловдив. Бяхме любезно посрещнати и запознати с техните иновации. Влязохме в класните стаи, участвахме в учебния процес. И двете гостувания са част от дейностите по националната програма „Иновации в действие“.

Модул 1 и 2 „Мобилност за популяризиране и мултиплициране на добри иновации“.

Подробности от събитията може да прочетете в училищния сайт.

В@з Буки Веди

Историята, която не може да се научи от учебниците

Разказ от първо лице за страховете и силата на волята

Наскоро се навършиха 30 години от падането на Берлинската стена. Всички ние знаем за промените, извършили се тогава, но не знаем за емоциите, които хората са изпитвали. Проект „Свидетели“ цели да отбележи годишнината и да запознае младите с това, което няма да прочетат никъде – вълнението, притеснението и надеждата, която е спохождала тези, усетили прехода. На 21 ноември организаторите на проекта посетиха нашето училище, за да проведем един по-личен разговор. С тях дойде и художничката и писателка Станимира Радулова-Вълчева, която беше наш почетен

гост. Тя ни разказа за съдбата на своя баща, опитал се да избяга в началото на комунистическия режим в България, за трудното му измъкване от трудовия лагер, за постоянните страхи на семейството и силата на волята. Присъстващите - 9а, 10а и 10б клас, слушахме с интерес историите на писателката и ги сравнявахме с други подобни, чувани от нашите семейства. Срещата беше колкото интересна, толкова и емоционална, а накрая всички се разделихме с топли чувства и добро

настроение. А пък ние не пропуснахме да подарим по един брой от нашия вестник на гостите, които, надяваме се, ще го прочетат с интерес!

Зина Махмудова 10б

Грамота и благодарности от Президента на Република България

Пожелания за здраве, благополучие и успехи през новата година

Признателност за отзивчивостта и подкрепата на инициативата „Българската Коледа“ – кампания 2018/2019, четем в благодарственото писмо от Президента на Република България до СУ „Иван Вазов“. Щастливи сме, че малко от събраните в цялата страна 2 400 000 лева са и наши, а още по-удовлетворени, че част от тях са използвани за плевенска болница, става ясно от писмото.

Надяваме се, че винаги ще има място в сърцата ви за другите!

www.suivanvazov.com

Винаги актуална информация за:

- Текущи събития, предстоящи участия, конкурси, състезания
- Статистика на резултати от учебната дейност
- Богат фото- и видеоархив, запечатал знакови моменти от училищния живот
- Прием на нови ученици за предстоящата учебна година

продължение от стр. 2

-А защо в днешно време думата „известност“ се разбира погрешно?

- Разбира се погрешно заради социалните мрежи. Там хората стават известни. Инфлуенсърите например не показват абсолютно никакви качества освен външна красота. И хората, които злословят, приемат известността като нещо лошо.

- Какво мислите за благотворителните кампании по Коледа? Не са ли те илюзия, щом само тогава намираме повод да помагаме?

- Не бих казал, че са илюзия. Просто тогава хората се сещат. Те затова се правят в такива моменти, защото хората тогава са склонни да отделят, тогава се замислят за семейството си, за семейството на този срещу тях. Ежедневието е изключително забързано и няма как да отделяме внимание на това през цялото време.

Благотворителността е нещо хубаво, стига да се прави от сърце и

да е анонимна. Ако не искаш да извличаш някакви дивиденди, можеш да го направиш, без да те снимат. Всеки може сам да дари, стига да има времето и канала, през който да го направи, защото много хора не знаят как, а тези кампании улесняват.

- Какво мислите за девиза: „Вярвай силно и ще се случи“?

- Мисля, че е истина. С позитивно мислене привличаш енергиите във Вселената, а който мисли негативно, няма как да успее.

- А може ли да разчитаме само на вярата?

- Тя трябва да е подплатена със съответния брой качества. Трябва винаги да си подготвен за това, което правиш. Аз, преди да започна стаж в телевизията, бях подготвил списък с материали, които искам да реализирам, докато съм тук. Когато дойдох, започнах да ги осъществявам. Някои предизвикаха интереса на колеги и те започнаха да ми помагат.

- Как се постига баланс между кариерата и личния живот?

- Много трудно. Превес има винаги работата. За да се направи един репортаж, са нужни няколко часа, след това се пише, монтира се и това отнема изключително много време. Около 5-6 часа за минута и половина ефир. Случвало се е да отнеме и дни. В личния живот трябва да имаш човек, който да те разбира. Има много командировки и не си вкъщи през по-голямата част от времето. Сутрин ставаш в 5 часа и се прибираш в 8-9 вечерта.

- Като за финал, може ли да опишете с няколко думи българина на 21 век?

- Искане ми се човекът на 21 век в България да е начетен, с възможности, но не да разчита само на претенции, а наистина да има възможности и да работи много, за да се реализира, в която и да е сфера. Всичко това трябва да е подплатено с много интелект. Искане ми се да видя човека на 21 век търпелив, защото без търпение нищо не става. Не да е наивен, а търпелив.

Анна Стайкова 126
Камелия Григорова 126

За Коледните чудеса – реалистично

Поискай нещо достатъчно силно и ще го получиш. Дали?!

Коледните и Новогодишните празници идват, а с тях и красивият празничен дух, който носи радост, чувство за семеен уют и сплотеност. Тези празници обаче са и време за вяра в мечтите, доброто, новогодичните обещания... Доколко обаче това ни пречи и доколко - не, ще се опитам да дам отговор в следващите редове.

„Поискай нещо достатъчно силно и ще го получиш.“, „Вярвай в мечтите си и те ще станат реалност.“

Всеки от нас е чувал подобни изрази и мисли. Било то в рекламите, които промотират точно тази нагласа, или в коледните филми, които гледаме всяка година и в които сме свикнали да чуваме приказки, завършващи винаги с красив край, който трябва да ни подтикне да вярваме и да желаем силно реализирането на нашите мечти.

Докато обаче си мислим, че вярата, поддържането и себеотдаването на тези мисли ни помага, животът продължава, без да ни пита към коя илюзия се придържа. „Илюзия? Какво е това?“- могат да се запитат някои. Ако потърсим значението на думата в тълковния речник, ще открием близки на тези значения: “Измамна представа.“ „Неосъществима мечта.“. Ето, това е илюзията – блян, към който се стремим, но който е неосъществим.

Всеки ден срещаме хора, които вярват в тези свои „мечти“, незнаещи, че за осъществяването им е нужно много повече от просто вяра в някой крилат цитат. Може би това е единствената им вяра, но смисълът на живота е да извоюваме постиженията си чрез усилия. Макар и с малкото си опит, много пъти съм ставала свидетел на това как известни личности, родители, дори понякога и учители насърчават деца да искат мечтаните неща силно и ще ги получат. Дали всички тези деца трябва да свикват с мисълта, че винаги желанията им ще стават реалност, само да го поискат?! С мисълта, че не са нужни особени усилия, само вяра и желание! Вярата и желанието са едни от най-ценните нагласи, които човек трябва да притежава по пътя към събдиането на мечтите си, но с тях трябва да е и

ясната представа, че животът зависи от нас и нашите действия.

Но не само децата са искащите силно своето. Убедила съм се, че и много възрастни и зрели хора разчитат само на това да получават готово изпълнени своите цели. Но онези крилати мисли, които споменах в началото и които далеч не са непознати на повечето от вас, могат да ни помогнат само когато открием истинския им смисъл и осъзнаем нуждата не само от това да ги четем и изговаряме, а да действаме и влагаме усилия в името на това да се доближим до тях. В противен случай те се превръщат в илюзии, които пречат на житейския път, малко или много. Да, пречат! Вярата и чувството, че трябва да получаваме нещо, без да сме се преборили за него, са толкова масови в нашето общество, че чак е страшно. Дори тези мисли, наричани илюзии, изречени и появили се някога не с такъв замисъл, помагат на тази група хора, на които винаги някой е длъжен.

Тези крилати цитати също са част от коледния дух и те са причината за т. нар. коледно чудо. Някога и някъде всеки от нас се е отдавал на подобна мисъл. А Коледа е нещо много повече от това да вярваме в илюзии. Тя е красив празник, докосващ сърцата на всички християни и в който имаме правото да вярваме. Да вярваме, но с мисълта, че преди всичко трябва да осъзнаем смисъла на нашата вяра и нейната истинска мисия.

Да погледнем навътре в себе си в тези празнични дни и да вярваме... в себе си!

Божидара Павлова, 86

Вярата в чудеса - илюзия или капчица надежда за по-добър свят

Кой не обича Коледа? Кой не се вълнува при приближаването на Рождество Христово? Няма нищо по-хубаво от това да седнеш на отрупаната с нечетен брой ястия трапеза и да се усмихваш, чакайки брадатия старец Дядо Коледа да долети с елените, носещ големия чувал с подаръци. Поредната илюзия, поредната безпочвена вяра - вярата в Дядо Коледа

Илюзия или по-скоро надежда, надежда в доброто и светлината?! Дядо Коледа носи радост, носи усмивки. Той създава една прекрасна илюзия за един по-добър свят, в който добрината се възнаграждава. Децата се надяват на чудеса, пишейки писма на Дядо Коледа. Спомням си как и аз го правех. Много исках кукли и едни говорещи кученца, но винаги приключвах с молба семейството ми е да остане такова, каквото е, да сме здрави и щастливи. Магията идва, когато вярата и надеждата преминат отвъд материалното и правят малките неща много по-значими. Радвах се на подаръците, с усмивка дърпах панделката и с трепет късах опаковката, но истинската радост идваше в хола, пред елхата, в момента, в който мама ме целуваше по челото, тати казваше някоя шега, която, както винаги, размиваше всички, а сестра ми хапваше сладко-сладко шоколадовия Дядо Коледа и мандарините, оставени ни в чорапчетата на елхата. А от кухнята се чуваха гласовете на любимите ми баби и дядовци, които разказваха истории от младините си. И именно тази идилия те кара да вярваш в красотата и невинността на света. Създава се илюзията, че животът е приказка. И там хората са добри и чистосърдечни, истински и обществени. Такава, в която всичко е възможно, благодарение на вълшебната пръчица на някоя измислена фея. Приказка, в която принцът и принцесата са заедно, лошите са наказани, справедливостта възтържествува и

доброто винаги побеждава. Приказка, която, колкото и пъти да прочетеш, винаги завършва по един и същи начин- щастливо.

И тук идва ударът на съдбата – порастваш и осъзнаваш, че не всичко е като в коледните песни и разкази. Разбираш, че в живота не може да стоиш и да се надяваш на чудо. Сблъскваш се с реалността, от която толкова много време си се опитвал да избягаш. От малки ни карат да вярваме в нереалното, в добрината... После малко по малко виждаме, че всичко, в което сме вярвали, е било една неистина. Или пък не съвсем?! Да, лъжа е, че трябва да си пасивен и само вярвайки, ще получиш нещо, което искаш много силно. Лъжа е, че само силната вяра и надежда могат да сбъднат желанията ти. Но красотата на празника е истинска. В Коледата има една магия, която е необяснима. Просто я има. И млади, и стари вярват в красотата на коледните празници...

А дали на Коледа стават чудеса? Дали наистина Бъдни вечер е вълшебна? В какво е магията? Нямам еднозначен отговор. Но точно в това се корени красотата на празника - в незнанието, но и в силната вяра. Малките неща, които ни се случват, може би са малките коледни чудеса, които коледната магия ни изпраща. Празникът ни учи точно на това – да оценяваме всяко нещо в живота и да виждаме неговата красота.

Илияна Алексиева 116

Коледни песни

Изберете българското

Създайте спомени или пък върнете времето при тях
Миро и Невена – „Всичко, което искам”
Поли Генова, Дивна, Орлин Павлов, Богомил, Орлин Горанов, – „Заедно с теб”
Бон-бон – „Над смълчаните полета”
Пим-пам – „Отново е Коледа”
Миро и Дивна – „Един коледен момент”
Георги Христов и Бон-бон – „Една звезда”

Тоника – „В нощта на Коледа”
„С бял калпак, с бял мустак”
„Шаро и първият сняг”

Ана-Мария Христова, 86

освободени от рамките на „нормалното” хора, трябва да се замислим кога детската приказка все пак би ни помогнала, какво би ни дала. Показва ни от какво да се пазим в живота, показва ни, че хората невинаги са такива, каквито изглеждат и че на света съществуват чувства като завист и злоба. Учи ни да бъдем реалисти. И така цял живот някои вярват в общоприети илюзии, които разбиват тяхното адекватно мислене на пух и прах.

Отвъд илюзиите

Истината е, че човек трябва да вярва единствено и само на себе си. Раждаме се сами и в крайна сметка умираме сами. Природата създава всички нас независими, но ние сами се оковаваме, сякаш изпитваме нужда да се чувстваме част от нещо, да се чувстваме значими. Всичко е възможно, стига да имаш волята да го постигнеш.

Синтия Чалъкова 116

В капана на стереотипите

Или за илюзиите – една нова и опасна зависимост

Хората казват, че човешкият мозък е биполярен, разделен на две. Той определя нещата като верни или неверни, грешни или правилни. Той не би си позволил да предположи, че нещо може да бъде едновременно и вярно, и грешно, защото това би довело до повече разсъждения, а те - до усложняване на ситуацията. Или просто сме твърде уплашени, за да мислим извън рамките на правдоподобното. Уплашени, защото може никой да не повярва на теориите ни. Уплашени, защото хората приемат, че правилата са тези, които ще задържат света цял и ще предотвратят деградацията.

Илюзиите в живота ни

„Правилата са тези, които ни предпазват от това да се превърнем в диваци” – илюзия №1, която личността е създавала, за да успокои съвестта си и да се опита да наложи ред в свят, над който няма власт. Правилата, които определят верността на дадено твърдение или решение, са тези, които затварят човешкото мислене между рамките на доброто и злото. Още илюзии. Едно нещо е добро, а друго - лошо. Кой е човекът, за да определя кое какво е? Но ако той

си повтаря нещо достатъчно често, то в един момент започва да се приема за истина. Така функционира светът. Така ще бъде вечно. Индивидът винаги има нужда да вярва в нещо. Нещо, чрез което да си обяснява живота. Нещо, което да оправдае решенията му. Защото в противен случай човешкият ум ще изпадне в бездната на колебанието. Когато човек опровергае нещо, той се страхува, че цялата му житейска система може да се разпадне, а това може би значи, че всяко нещо всъщност може да има две страни и че те невинаги са просто верни или само грешни.

Най-голямата илюзия

Ако вярваш в нещо, то се случва. Лесно е просто да вярваш и да чакаш щастието да дойде. Но има разлика между илюзия и въображение. Въображението понякога поражда илюзии. Но те, в повечето пъти, са край за душата. Поддадеш ли се веднъж, няма връщане.

Всеки е слушал детски приказки. Там се разказва за нестихващата битка между доброто и злото. Основната идея е децата да се научат, че доброто винаги

побеждава. И мами, баби, лели повтарят на детето, че каквото и да стане, добрите хора винаги печелят, че злото винаги бива наказано. И то пораства с идеята, че кармата си знае работата и лошите хора, рано или късно, си получават заслуженото. Но за жалост в живота нещата не стоят точно така. Лошите неща се случват неочаквано, идват без предупреждение и сполетяват и най-добрите. Няма човек на света, който да живее абсолютно безгрижно. Всеки има своята борба. И в живота не всичко е справедливо. Невинаги лошият губи. Понякога се измъква и те атакува отново, когато най-малко очакваш. Но ти бездействай, защото на света нещата винаги стигат до хармонията и взетото ще бъде върнато. Хората си го повтарят и продължават тесногърдо да мълчат и да бездействат, защото вече са им толкова им е вгълпено, че го приемат за истина. Но не бива само да отричаме. След прочетеното ние, като едни

Коледа на нехристияните

Вероятно повечето от вас свързват Коледа с украса, подаръци, традиционна българска храна и спомени със семейството. Знам, че започне ли месец декември, всеки възрастен, всяка медия и всеки втори пост в социалните мрежи ви повтаря, че не това е смисълът и същината на празника. Но пък аз не намирам нещо лошо. Защото за мен Коледа никога не е бил онзи християнски празник, на който да трябва да се чувствам смирена.

Казвам се Зина Махмудова. Надявам се това да ви обясни защо не чувствам същината на този ден. Аз не съм християнка, влизам в църкви и манастири само като ходя на екскурзия и със сигурност не празнувам християнските празници така, както по традиция трябва. И въпреки това смятам, че начинът, по който моето семейство празнува Коледа, не е много различен от вашия. С удоволствие ще ви разкажа, ще направим заедно и изводи, а вие може да ни пишете и да разкажете как вашето семейство празнува и какво мислите вие. Знаете къде!

Като казах, че не съм християнка, това далеч не значи, че съм мохамеданка. Да, имената ми са турски, целият ми род е с такъв произход, но не сме религиозни. Всъщност ние се определяме като „побългарени турци“. Не може да се каже, че сме изцяло турци или че сме изцяло българи. Затова и не пиша, представлявайки даден етнос. Пиша ви като човек, който споделя нещо различно от стереотипа. Та да ви разкажа защо празнуваме Коледа. Консултирах се със семейството си, за да ми разкажат интересни коледни истории от тяхното детство, но естествено, те го обърнаха на нравоучителен урок. Баща ми каза, че преди Коледа е била празнувана така, както днес от американците. Ние, турците, никога не сме празнували Коледа. Знаели сме си за Дядо Мраз и сме чествали Нова година. Българите празнували Коледа в много по-малки мащаби в сравнение с днес, вероятно защото е нямало толкова материални блага по социалистическо време. Днес

обаче има и празникът се празнува от много хора и възможно най-шумно. Естествено, че щом всеки празнува, ние също трябва. Представете си, че сте дете, чието семейство не празнува Коледа. Навсякъде виждате красива украса, подаръци и играчки, а вие не можете да се докоснете до това. Не е приятно, нали? Това е главната причина. Не можеш да отделиш едно дете от въодушевляването, от вълнението, от радостта. Дълбоко вярвам, че това е и причината младите семейства да празнуват Хелюин – защото децата се радват, а като родител не искаш друго, освен да видиш блясъка в очичките на детето си! Ние празнуваме Коледа заради децата в семейството. Помислете хубаво – не е ли така и при вас? Нима с порастването ви не си е заминало и желанието за празнуване? Не чакате ли Коледа, защото ще сте ваканция?

Нещо друго, което вече май остаря, е ходенето на църква на празника. Аз никога не съм разбирала защо. Знам само, че един от принципите на християнството е да помагаш на ближния в нужда, без да очакваш нищо в замяна. Затова и не разбирам смисъла от моленето, паленето на свещичка или каквото там се прави – защото вместо да правиш добрини, се молиш за тях. Възможно е аз да не схващам поради некомпетентността ми и тук някой мъдър възрастен да ми обясни смисъла на това, но съм сигурна, че много млади хора споделят моето мнение и отказват да ходят на църква на Коледа. Вместо на църква моето семейство отива на село, за да се съберем цялата фамилия, да се видим, да си поприказваме и да се почерпим. Ще кажете, че си търсим повод да празнуваме. Както кажете, може и така да е. Но за нас най-светлият празник е този, който е прекаран сред любимите хора! И съм сигурна, че има и български семейства, които постъпват като нас!

По-горе споменах, че се почерпваме. Всъщност може би не е само почерпка. То е цяло угощение! Вероятно това е нещо, по

което приличаме на българите, поне на тези, които представят по рекламите. Доколкото знам от обща култура,

християнското семейство слага на трапезата нечетен брой постни ястия. Ето тук вече се отличаваме. Ние почти не слагаме постни ястия на трапезата! Кебапчета, кюфтета, кърначета, наденица, пържоли, шишчета... всъщност май единственото постно на трапезата са картофената салата и хлябът. Христос нахранил с пет хляба и две риби 5000 души, ето защо ние не сме християни! Не можем да се нахраним с постна храна! Не мога да си го представя. И винаги ми е било интересно как се наяддате с такава храна, дори и да е веднъж годишно. А може би и вие като нас хапвате и друго? Остаряла ли е тази традиция, или все още я спазвате? Ще се радвам да ми разкажете!

Ние също украсяваме като вас. Коледна елха, лампички, гирлянди, дори бих казала, че сме много въодушевени. Това е едно от нещата, които не правим за децата. Моята майка се радва много повече на украсата, отколкото аз например. Тя украсява къщата (сама) още в средата на ноември и се вълнува като малко дете, като минем покрай някой магазин. Витрините, украсени с лампички, малеленията на играчки сякаш я викат към себе си и тя веднага се отделя от предначертания маршрут. А подаръците! Те са разнообразни и за всекиго. Варират от парфюми до настолни игри. Не мисля, че се отличаваме много тук.

Всъщност това колко сме различни по отношение на празници и традиции не е от голямо значение. Всички ние си приличаме по това, че обичаме да сме щастливи със семействата си, че си помагаме в нужда и се подкрепяме един друг. Какво като изповядваме различни религии? В крайна сметка не религията, а вярата е тази, която ни спасява и ни прави по-добри. Вярата в доброто, в любовта и в хората. Затова нека тази Коледа да забравим за това дали празнуваме по християнски, или не – нека всички прекарваме щастливи мигове с любимите хора! Това е смисълът на живота!

Зина Махмудова 10б

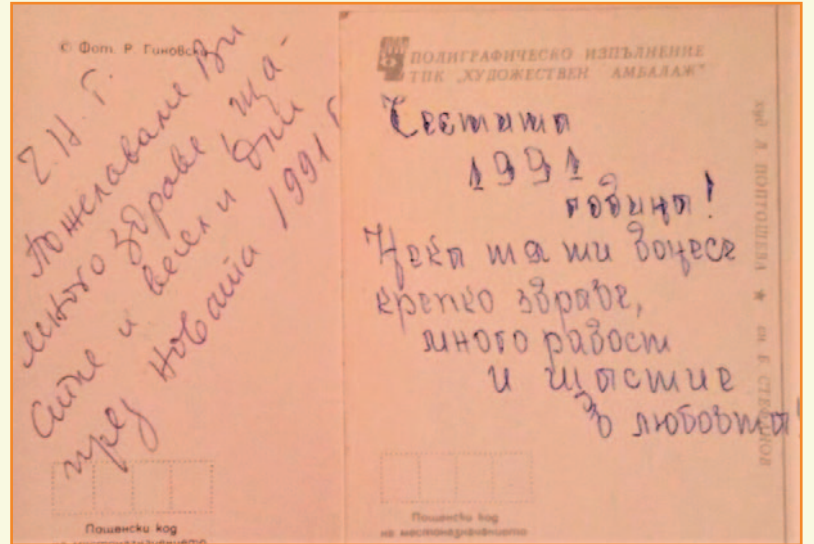

днешният човек празнува Коледа. Когато стане декември, всички трепетно вадим елхите и лъскавите играчки, които в края на празника намаляват поне с една бройка. И за да придадем завършен вид на елхата, отгоре слагаме звезда. Коледа и Нова година са два празника. Вече никой не си ляга в полунощ на Нова година. Повечето хора стоят поне до дватри след полунощ. Празниците вече не се празнуват в тесен семеен кръг. Някои хора се събират с приятели или по-далечни роднини, други отиват на почивка и определено не са в дома си, понякога дори не са в страната си. Още от първи декември децата вече започват да си мислят какво да си пожелаят и когато са готови, бър-

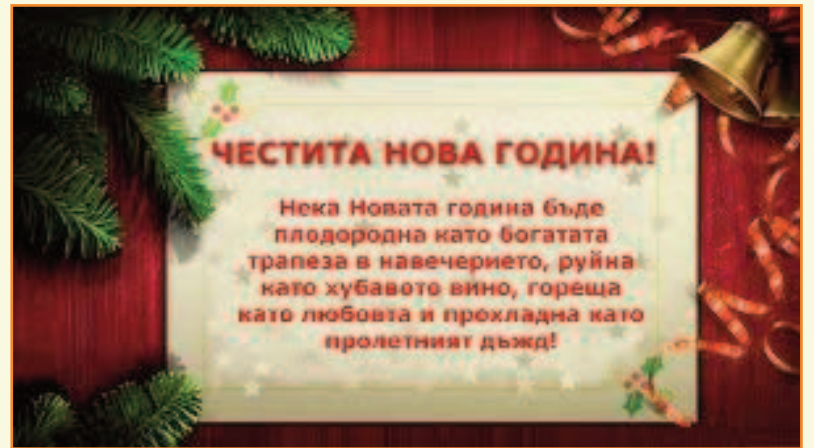
Да поздравим близки и приятели

Лесно е да се каже – но как точно да го направим

Предлагам ви две автентични картички по случай настъпването на далечната 1991 година.

А това е едно произволно избрано от стотиците пожелания, каквито може да намерите без усилия и дори без да прочетете, да изпратите на някого за поздрав. И всички го правим, без да се замислим.

Влизаш в Google и пишеш каква картичка ти трябва. Не го приемам, защото по този начин хората не се замислят на кого точно го изпращат, колко близък им е човекът и какво да пожелаят, а го правят механично и необмислено. Да, картичките в интернет изглеждат добре, но не изразяват твоите чувства. По-добре картичката да е по-обикновена, но да казва това, което ти искаш да пожелаеш на конкретния човек.

Колкото и да ми харесват новите технологии, които навлизат постоянно и улесняват живота ни все повече и повече, не съм доволна, че ни се дават повечето неща наготово и ние дори не осмисляме това, което правим. Аз се вълнувам от това, че преди години са пишели картичките сами, че дълго са обмисляли какво точно да напишат. Харесва ми и това, че днес всичко е дигитализирано и могат да се пращат подобни неща в Messenger, WhatsApp, Instagram и много други социални мрежи. Двата начина имат своите предимства и недостатъци, не са перфектни – стават такива, когато се съчетаят и се извлече най-доброто от тях. Има значение по-възрастен или по-млад човек поздравяваме, какъв е поводът. Може да използваме някакво изображение, но текстът да е наш и пак да го изпратим по електронния начин. Но поздравът да е предназначен за конкретния човек и да е от сърце. Той със сигурност ще го почувства и ще се зарадва. А нали това е целта ни!

Ана- Мария Христова 8б

Един празник - две поколения!

Нашите баби и дядовци също са били малки и може би също като нас през декември са се вълнували – изваждали са коледните играчки, украсявали са елхи, пишели писма до Дядо Коледа... Или не!?

Нашите баби и дядовци дори не са празнували Коледа, а това време се е свързвало със събирането на близките и коленето на прасето. Разбира се, и те са получавали подаръци, но на Нова година от Дядо Мраз. Масата е била отгрупвана с много храна, а децата цял ден чакали да настъпи Новата година и точно в полунощ Дядо Мраз да остави подаръците под елхата. Елхата била украсявана с пуканки, бонбони, собствено-ръчно направени хартиени гирлянди. Децата чакали да стане след обяд, когато къщите обикаляли бразари. Бразарите са хора с обърнати кожуси и калпаци. Те

наричали къщата за здраве и берекет. И това не е всичко. На първата сутрин от новата година са минавали сурвакари. Те ритуално пеели и рецитирали пак за здраве, като удряли по гърба домакинните със специално направена и накичена сурвачка. Представете си всичко това - някъде до вас е запалена камината, елхата ви е украсена с лакомства, от кухнята се носи приятен аромат и скоро Дядо Мраз ще дойде. Не звучи като в каменната ера, в която си представяме, че са били малки нашите баби и дядовци, нали?! А приятно, топло и уютно!

Да се върнем в настоящето - как

сърце. Някой е отделил от времето си за вас. Дори да нямате подаръци, времето с вашите роднини и близки е най-големият подарък. Те са хората, които ви обичат просто защото ви има и просто защото сте вие. Представете си ситуацията - всеки е сам на празника, отчужден, няма близки и приятели и в тъмнината свети само един малък монитор. Имаме всичко материално, за което човек си мечтае, но без хора, които да ни подкрепят и обичат, ние нямаме нищо.

Ценете хората, които са до вас! Не бройте подаръците си, а се огледайте - най-ценните подаръци са около елхата, а не под нея. И са всеки ден до вас. Затворете очите си и оставете сърцето си да ги види!

Вяра Димитрова 8б

Мили Дядо Коледа...

Мили Дядо Коледа!
Аз се казвам София и съм на 8-и от гр. Плевен. Мамата ми е много послушна и много добра в училище. Много искам да ми донесите статив за рисуване, защото те използвам и често биям с перуца. Благодаря ти Дядо Коледа, много те обичам и те чакам с нетърпение!

Да сте жив и здрав, Дядо Коледа! Признавам си, не бях много послушна тази година. Много бих искала всяко дете в света да сбъдне всичките си мечти. Аз също – не че заслужавам, но много бих искала нов телефон. Ще го използвам за важни неща и да си играя, когато ми е скучно. За възрастните – да са живи и здрави, да си правят деца, които да отглеждат и да ги изучат.

Далия, 5з

Не искам нищо материално. Искам щастие. Не за мен. За мама, защото тя работи много. Трябва да се справя и с домакинската работа и отново да тръгва на дежурства, а аз искам повече време с нея. Щастие и за тати, защото той също така работи много. Искам да има повече време да четем приказки в различни роли. Искам щастие за моя брат – да можем да свирим и да пеем заедно любимите ни песни. Така нашето семейство ще е сплотено и аз ще съм щастлива заедно с тях!

Ира, 5б

Аз съм Юлия, вече станах на 11 години. Ти ме познаваш още от малък. Искам да ти разкажа как се промени животът ми в последната година. След като пораснах, се преместих в ново училище. Там срещнах нови деца, някои от тях ми станаха приятели. Срещнах нови учители, някои – добри, други – не толкова. В новото училище има други правила, доста ми е трудно да се справям с всичко, но аз съм борбен и смел и ще успея. Мама и тате ме подкрепят и ми помагат да свикна и да се справя. Аз ще се справя! Това е накрайно за мен. Въпреки че вече съм голям, бих желал да ми донесеш една хубава тротинетка и едни кецове.

С обич: Юли

Какво си пожелават децата за Коледа

Дори не знам защо приех тази задача. Коледа не ми е от любимите празници и в този брой аз обикновено не се включвам. Но тази година си казах: „Какво пък толкова. Да пробвам.“ Затова, скъпи читатели, съм тук. Да споделя с какви очаквания са децата, по-малки от мен, за Коледа и какво си пожелават от Добрия старец.

Трябваше да прочета писма от шест паралелки 2 клас, и нека ви кажа – целите ми ръце лепнат и са покрити с брукат. Всички много се бяха постарали да впечатлят Дядо Коледа – уникални рисунки, украшения, приложения... Това показва обич и уважение към Дядо Коледа. Няма как да ви покажем всички писма, но бяха красиви и изработени старателно. А що се отнася до съдържанието, първоначално смятах, че децата ще искат играчки. Кукли, коли, може би карти тип Ю-Ги-О или някое друго кученце или коте. Имаше и такива подаръци, но те не преобладаваха или бяха за по-малки братчета и сестричета. Не очаквах да видя толкова желания за телефони, слушалки, дронове и тротинетки. Чувствах се странно, защото, когато аз си пишех писмата на техните години, винаги исках кукли, плюшени играчки и комплекти за пиене. Стана ми малко тъжно – за мен, за отминалото ми спокойно и безгрижно време с тези играчки, но като че ли повече за тези второкласници... Просто чувствам! Друг извод, който си направих. Все още учим децата, че

най-важно е здравето, а материалното идва после. Всички деца започваха с пожеланията за „здраве, щастие и мир за моето семейство и приятели“, а подаръците, ако на дядо Коледа му остане време. Всичко това звучи добре. Само че, изречено от малки деца, поражда други мисли. Звучи шаблонно, преднамерено и в голяма доза неискрено. Как тези малки деца могат да осъзнаят всичко това, че и да си направят собствени изводи колко важно е здравето, семейството?! От моя гледна точка всичко това са несъзнателно запаметени фрази, които те не осъзнават. Имаше си направят собствени изводи колко важно е здравето, семейството?! От моя гледна точка всичко това са несъзнателно запаметени фрази, които те не осъзнават. Имаше си направят собствени изводи колко важно е здравето, семейството?! От моя гледна точка всичко това са несъзнателно запаметени фрази, които те не осъзнават.

брат, нито сестра и като си имам кученце, ще има с кого да си играя.“ – Хуан от Па „Бих желала да си пожелая да донесеш много здраве и щастие на семейството и приятелите ми, защото това е най-важното!“ – Белослава от Па „Нека всички деца по света да бъдат много здрави и благословени и да имат къща, пълна с любов!“ – Габриел от Па „Кажи на децата, които получават материални неща, че ти не си за това, ти си, за да даваш пример!“ – Мирослав от Па „Здравей, дядо Коледа! Ти си най-милият и грижовен дядо на света. Ти даваш любов на всички. Благодаря ти!“ – Елен от Па „Миналата година не бях толкова добър, но все пак съм дете и ти се моля да ми дадеш подарък!“ – от Пд „През тази година положих сили да бъда добър. Е, понякога ми се получаваше, а друг път – не. Ние децата сме така. Пожелавам всички да сме здрави, за да се порадваме на живота.“ – Светослав от Пд „Тази година не бях много послушен, често се сърдех и не решавах задачи, но плувах добре и получих два медала. Ако мислиш, че заслужавам, ми донеси Нърф-бланстер.“ – Светльо от Пд „Бях послушна и мисля, че съществувам! Не знам защо другите мислят, че не съществувам!“ – Алекс от Пе Весели празници! Бъдете послушни! Каквото и да означава това за вас!

Виктория Енева, 11в

На първо място те моля да дариш мен и моите родители с безкрайно здраве и щастие. Искам да бъда все така подкрепяна от мама и тати. А за подаръците – нека преценят любимите ми хора.

Евелина, 5з

Отново е време да напиша своето писмо до теб. Тази година беше много вълнуваща за мен – приеха ме в училището, в което исках, имам много нови приятели и учители. Не знам дали съм най-послушното дете, но полагам старание да имам само добри оценки, да помагам на семейството си, да съм изгълнителна и добричка. Молбата ми е всички хора на Земята да имат семейство, покрив над главите си и топла храна. Да няма лоши постъпки, всички да са усмихнати, да се уважават и да си помагат в нужда. Желанието ми е да има хубав мек сняг, за да се чува детски смях, когато си правят снежен човек, когато се пързят или се боричкат в снега.

Паула, 5б

Ще те помоля за нещичко за моето семейство – да са спокойни, да не се натоварват толкова, да са здрави и щастливи и дълги години да сме заедно. Бих се радвала и на една настолна игра „Монополи“, с която да се забавляваме през студените зимни вечери.

Мили Дядо Коледа,
Казвам се Тодор Тодоров и през годината искам да получавам. Мама ти да ми донесеш една фигурка от игра на игра, аз съм татко, ако можеш направя така, че сестра ми Мария да оздравее, защото е много болна. Мама ти си я прибрали в болница и с мама, татко и сестра заедно ще бъдем много щастливи. Мисля в гр. Плевен, на ул. „Брат Димитров“ №19, ап. 81. Надявам се, че няма да ми протрушеш!

С обич: Тодор Т.
от 11-а клас
С-г „Учб. Разв.“

Тази година, както през всички други, бях отличен в училище. Справях се с новите задачи, понаивах нови знания, развивах се в любимата си игра баскетбол, имах изключителни преживявания с моето семейство и приятели. Вече съм голям и любимите играчки, които някога си пожелавах, вече ги пожелавам на малките деца, които мечтаят за тях. За хората, които бяха винаги до мен, пожелавам да са живи, здрави, щастливи, да ги радвам всеки ден – така, както те правяха за мен през цялата година.

Дарио Тодоров 6г

Скъпи Дядо Коледа,
Мисля, че бях послушен тази година, бях старателен в училище и помагам на мама и татко. Бих желал да ми донесеш футболна топка и ако можеш да ми донесеш нещо.
Благодаря ти, чакам те с нетърпение

От Кристиан Кривков
8 години гр. Плевен

Мили Дядо Коледа,
Аз през цялата година мислях и мисля, че се научих да тата и татко. От теб искам да донесеш на мен, мама, тате и всички мои близки много здраве. Ще се зарадвам много, ако ми донесеш детски, забавляващи кукли.

От: Увайла
10 клас

За Коледа искам да имам по-малко домашни, защото аз съм човек и съм уморен. Ходя и на фехтовка и освен това винаги съм редовен в училище.

Виктор 6б

Писмо до Дядо Коледа
Скъпи Дядо Коледа,
Аз се казвам Георги и съм на 8 години. Живя в гр. Плевен. Мамата ми е много добра и много добра в училище. Много искам да ми донесеш футболна топка и ако можеш да ми донесеш нещо.
Благодаря ти, чакам те с нетърпение

www.doo.bg

Мили Дядо Коледа,
Аз съм Юлия на 11 години. През годината искам да получавам. Мама ти да ми донесеш една фигурка от игра на игра, аз съм татко, ако можеш направя така, че сестра ми Мария да оздравее, защото е много болна. Мама ти си я прибрали в болница и с мама, татко и сестра заедно ще бъдем много щастливи. Мисля в гр. Плевен, на ул. „Брат Димитров“ №19, ап. 81. Надявам се, че няма да ми протрушеш!

От Умислена 11 клас

Първото ми желание е хората да започнат да ценят природата и всичко, което тя им е дала. Те я замърсяват, без да се замислят, че именно заради нея са живи. Моето второ желание е хората да не са агресивни. Третото – всички сирачета да намерят любящо семейство. Искам и всички тъжни семейства да намерят щастieto.

Стефания, 5б

Откога у нас се украсяват коледни елхи?

Можете ли да си представите Коледните и Новогодишните празници без украсената елха в дома? Дръвчето се е превърнало в отличителен белег на светлите празници и определено е част от украсата на почти всяко семейство в България, а и по целия християнски свят. Откъде тръгва тази традиция и кога за първи път е била украсена коледна елха в нашата страна?

Смята се, че първата коледна елха на българска територия е била украсена през далечната 1877 година. Макар тогава родината ни да не е била все още освободена от османското владичество, украсеното дърво било факт. Събитието, ако можем да го наречем така, се състояло в неофициални условия, както могат да се досетят някои от вас – по време на Руско-турската освободителна война. Сътворители на тази украса били войниците на генерал Гурко, които изненадали българските опълченци, които, както всички българи по онова време, познавали елата само като дърво в горските райони. Но украсата й далеч не съвпадала с тази, която познаваме днес или която сме виждали от времето на нашите прабаби и прадедовци. Гирляндите не били бляскави, стъклените украшения също не можели да се забележат, тъй като те навлезли чак през XX век. Гиздило то на дръвчето включвало орехчета, гирлянди от пуканки и памучета по клонките, които трябвало да наподобяват сняг.

За първи път в освободена България обаче коледната елха се появява през 1878 година в Пловдив

месеци след Освобождението на българските земи. Традицията е започната от първия генерал-губернатор на Източна Румелия Александър Столипин и неговата съпруга – Наталия Горчакова. Семейството организира празненство в своя дом, като на него канят най-старателните, успешни и изявени ученици заедно с техните родители и преподаватели. Домакините раздават подаръци на своите гости, които за първи път зърват елхата като украсено колено дръвче.

Според някои други източници около година след това събитие – на 22 декември 1879, новоуправляващият княз Александър Батенберг дава коледен прием, където също е забелязана елха. В банкетната зала дървото грее с украса по немски обичай, а под него са поставени подаръци и чинии с гощавка за гостите на приема.

Що се отнася до първата обществена елха в нашата родина, сочи се, че тя била в София през 1882 година

Но елхата отново не била предназначена за наблюдение от всички българи – тя събрала софийския елит във Военния клуб.

Липсват точни данни за това кога и в чий български дом е грейнала първата семейна елха, затова не можем да кажем със сигурност кога българите започват да се придържат към традицията. Важно е обаче да спомена, че елхите, които днес наричаме „коледни“, в случаите, които преразказах, не са били украсявани за Коледа, тъй като този голям християнски празник започва своето по-голямо честване у нас чак в края на XX век. Коледните дръвчета са били дарявани с красиви топки, играчки и гирлянди по Нова година. И докато в повечето съвременни семейства елхата е изкуствена, елхите преди са били истински, затова най-вероятно са били украсявани само за няколко дни по Новогодишните празници.

Божидара Павлова 8в

Успех за една нощ няма

За истинския успех няма шорткът и отказ

Ако напоследък се чувствате малко ниско, се надявам, че това, което кажа тук, ще ви помогне! Чуваме за толкова много успешни хора от всички области. Някои от тях може да са любимите ни певци, актьори, учени, писатели, социални работници, политици и какво ли още не. Техните постижения вдъхновяват сърцата на мнозина и ги подтиква да се справят по-добре. А в немалко случаи ви отказват и отчайват.

Не знам защо сме склонни да се фокусираме върху усещането за крайния резултат. Най-важен е пътят към целта. За съжаление човешката природа ни принуждава да преценяваме всичко, имайки предвид моментното удовлетворение. Но историите за успеха не се създават за една нощ. В реалния живот всяко малко голямо постижение изисква тонове усилия и жертви. Ако успехът е сграда, помислете за всяко усилие като за тухла, която трябва да се надгражда денем и нощем неуморно. Да мечтаеш за постигане на цел в живота, е прекрасно. Но да работите върху тази цел всеки ден, е повече от просто фантазия. Трябва да го направите!

Молите ли се? Медитирате ли? Какво се случва в този момент? Седите тихо и фокусирате цялото си внимание и енергия в молитва или във визуализиране на тези мисли. Молитвата командва искреност. Истинското поклонение е, когато сърцето е чисто и честно. По същия начин успехът изисква всеотдайност и старание. За истински успех няма шорткът и също няма отказ! Да, всички сме уморени понякога. Това не означава обаче, че трябва да се поддаваме на тези чувства и да се откажем. Продължавайте да работите - независимо какво!

Понякога, когато чувствате, че не можете да продължите повече, си почивайте! Подмладете се, поговорете с любимите си хора, занимавайте се с хобита, създайте си нова перспектива. И се върнете отново с още по-голяма сила и усърдие. Никога не знаеш кога усилията ще се превърнат в сладкия плод на успеха. Едно нещо,

обичайно при всички велики личности - те никога не се отказват! Няма определение за успех. Значението му се променя в зависимост от това - кого питате. Само едно нещо със сигурност се защита за успех всеки път - да постигнеш мечта.

Проспериращият живот не е строго свързан с това да разполагате с всички материални удобства. До известна степен може да е вярно. Но като цяло това е елементарен начин за измерване на нечий успех. Любимата на всички, голямата феминистка и поетеса Мая Анджелу казва: „Успехът е да харесваш себе си, да харесваш това, което правиш и да харесваш как го правиш.“ Уинстън Чърчил смята, че: „Успехът е спяване от провал до провал, без загуба на ентузиазъм“. Бившата първа дама на Америка Мишел Обама смята, че „Успехът не е в това колко пари печелите. Важна е промяната, която правите в живота на хората“. По думите на Айнщайн: „Стремете се да не бъдете успешни, а по-скоро да бъдете полезни“. Ан Суини, която остана президент на Disney Channel от 1996 до 2014 г., казва: „Определете успеха според собствените си условия, постигнете го по собствените си правила и изградете живот, с който се гордеете да живеете“.

Достатъчно очевидно е как тези харизматични хора описват успеха. Единственият автентичен параметър е вашето собствено удовлетворение и щастие. Запомнете го!

Виктория Енева, 11в

Имената на коледните елени

Как изглеждат те според нашите представи

Знаем, че Дядо Коледа живее на Северния полюс заедно със своите елени, джуджета и елфи. Той лети с вълшебна шейна, водена от елените. Някои факти обаче доказват, че имената на еленчетата не са измислени от Дядо Коледа или от някое джудже, а от английския преподавател в семинария Клемънт Кларк Мур. Той дал имена на осемте елена на дядо Коледа – Дашър (Изумителен), Денсър (Танцор), Пренсър (Луда глава), Комета (Комета), Купидон, Вискен (Кавгаджия), Донър и Блитцен. Последните два елена са с имена от немски произход и означават Гръм и Светкавица. Най-известният и последен елен на дядо Коледа – Рудолф, известен с червения си нос, е създаден от Робърт Мей през 1939 година. Според легендата червеният нос на Рудолф помага на дядо Коледа да намери пътя към домовете на децата дори когато времето е мъгливо – тогава носът на Рудолф свети като фар. Затова той бил впрегнат най-отпред и станал най-важният елен от всички.

Аз мисля, че имената на елените са измислени така, че да

отразяват различни характери и нрави. Те са като малък клас, в който се събират деца с различни качества - те винаги са положителни, но са истински, като в живота. Дашър си го представям като висок, величествен, изящен, отличаващ се със стил и походка. Вторият – Денсър, като велик танцор, забавляващ всички хора по света. Пренсър според мен винаги върши лудории, все се е за-

бъркал в нещо – да потроши някоя машина за подаръци или пък, подкачайки, да срути колиба на някое от джуджетата. Четвъртият елен – Комета, си го представям като буен и бърз, изстрелващ се към небето по време на полет, но в същото време отличаващ се с необикновена красота. Петият е любвеобилен, винаги мислещ за романтика, майстор в създаването на любовна поезия. Вискен винаги спори с някого, ражда кавги между елените и все смята, че е прав. А седмия елен – Донър, виждам като много важен, изискващ от другите елени, но когато не му е изпълнено желанието, много бързо се въбесява и избухва като гръмотевица. Блитцен определям като елен с изищна козина, блестяща в тъмното небе, грациозен, но в същото време много избухлив.

Елените са неизменните спътници на Дядо Коледа и най-верни негови помощници. Благодарение на тях той успява да зарадва всички послушни деца по света. Да им пожелаем лек път! А ние - да погледнем през прозореца в Коледната нощ, докато очакваме – може пък да видим някой техен знак. И да помахаме на този от елените, който си изберем!

Катерина Борисова 8г

Млад репортер

Споделено

Аз много харесвам часовете по информационни технологии. Обичам да работя с компютри – да пиша текстове, да обработвам снимки и клипове... В тези часове изучаваме много интересни неща – как са направени информационните системи, устройства, файлове, разширения. А най-интересната част за мен е да работим с програми като Paint, Word, Photoshop... С някои още не сме започнали, но много се вълнувам и очаквам момента, в който ще започнем.

Компютърният кабинет, в който учим, е много голям и хубав. Има около петнадесет компютъра. Също така има дъска, на която се проектират презентации, свързани с това,

което учим. Всичко това ме вдъхновява и ми показва колко полезни и интересни са технологиите. По този начин едновременно уча и се забавлявам. Аз мисля, че тези знания са много ценни в днешно време – без тях животът ни щеше да е много труден.

Ева Иванова 5б

Това е първият материал в новата рубрика, която анонсирахме в миналия брой. Очакваме вашите писма – разкажете за вашето хоби, за преживяно и почувствано, помечтайте! Няма жанрови ограничения. Задължително посочете името и класа си. Адресът е известен: el_vestnik@abv.bg

Пазете се

Призраците на коледните дрънкулки ни преследват отвсякъде

Преди няколко дена отидох до близкия магазин, от онези евтините, в които можеш да намериш всичко, освен това, което търсиш, за да си купя нова чаша за сутрешното кафе. Бях счупила моята любима същия ден. Беше 20 ноември, но както предполагате, коледната украса беше вече по витрините и щандовете в магазина бяха пълни с какви ли не коледни дрънкулки. Още пред вратата ме посрещна един огромен, висок почти колкото мен, снежен човек. Малко се уплаших, когато го видях, та къде бих могла да го сложа, ако си го купя?! Но както и да е, хвърлих му един неодобрителен поглед и влязох вътре. Веднага се натъкнах на служителка, която изглеждаше малко нелепо, защото вече беше надянала коледната шапка. Може би се предполагаше, че ще ми донесе коледно настроение. Жената беше много неучтива, което определено не е в духа на Коледа. Попитах я къде стоят чашите. Тя ми хвърли един доста злобен поглед, явно бях нарушила спокойствието ѝ. И след доста въздишки ми показа рафта с нещата, които търсех. Естествено единствените чаши, които бяха изложени, бяха с лика на Дядо Коледа. Помислих си: „Та за какво ми е тази чаша? След един месец ще трябва да я оставя да прашасва в някой шкаф. Би било странно да пия сутрешното си кафе в чаша с лика на брадатия старец посред лято.“ Започнах да ровя в търсене на бяла, най-обикновена. А, ето я и нея, най-накрая. Цената ѝ беше четворно по-евтина от тези коледните. Грабнах я и затичах към касите, но се спънах в една светеща елха. Призраците на коледните дрънкулки продължаваха да ме

преследват и явно нямаше да ме оставят, докато не си купя нещо, което би трябвало да ми донесе коледно настроение. Платих и излязох. После се сетих, че нямам кафе и трябваше да отида до близкия супермаркет. Естествено вече и там беше заредена коледната стока. Толкова Дядо Коледовци не бях виждала досега, и при това шоколадови, чиито цени бяха космически. Натъкнах се и на едни шоколадови бонбони, които представляват календар на месец декември с 24 прозорчета. Правилото е да отваряш по едно всеки ден до Бъдни вечер. Но разбира се, никое дете не устоява на шоколада. И вместо по едно на ден, изяжда по няколко. Това кара родителите да купуват още и още. Отново опити за превръщане на Коледа в начин за лесна печалба. Взех пакета с кафе, бързо платих и излязох.

На път за къщи си мислех за видяното през последния час. Сетих се за светещата елха. За какво ми е такава, която да включва в контакта? Не е ли по-истинско да украся една със семейството си? Ами този големият снежен човек... навън съвсем скоро ще завали. Ще изляза да направя истински, от сняг, ще му сложа морков и черни копченца, както е в коледните книжки. А Дядо Коледовците от шоколад... Къде им е символиката? Едни от нас са превърнали Добрия старец в начин за печелене на пари, а други – в панаир на суетата. Сякаш коледното настроение се постига със светещи лампички и пеещи Снежанки... Жалко! А Коледата беше най-истинският празник...

Илияна Алексиева 11б

Денят на християнското семейство събра малчугани около топла питка

Учениците от 1а, 1б, 3б и 3д заедно с класните си ръководители отбелязаха Деня на християнското семейство. Посетиха християнски храм и пожелаха здраве за семействата си, изпълниха тематични песни и стихотворения, заедно изработиха картички във формата на прегръдки, а след това наистина се прегърнаха. Почерпиха се и с вкусни сладкиши. За да спазят традицията, опитаха от вкусна топла пита.

Нека не забравяме и в тези празнични дни, че домът и семейството са нашият космос! Да уважаваме възрастните, да се учим от тях, да сме заедно!

В@з Буки Веди

Съобразете коледните си подаръци със зодията

Всички искаме да зарадваме близките си хора с подарък, който да им достави радост. Не е нужно нито да е най-скъпият, нито най-големият. Всичко се свежда до личните предпочитания. А какви са те, могат да ни подскажат звездите.

За практични създания като **Овните** са подходящи подаръци, които ще са хем полезни, хем незаменими в живота. Затова подарете интересно пътуване или професионална фотосесия, които със сигурност ще бъдат оценени. Подбирайки подарък за **Телеца**, не забравяйте, че той трябва да съдържа в себе си духовна ценност. Изберете нещо практично и дълготрайно, защото Телецът цени особено много комфорта и уюта. Когато подарявате на **Близнаци**, в никакъв случай не избирайте нещо, колкото да отбиете номера. За тях най-ценни са вниманието и грижата, които подаръкът ви показва. Смело подарявайте неща, които обогатяват кръгозора им - съвременни и модерни устройства, добра книга или пък желано пътешествие. Хората от тази зодия **Рак** обикновено са колекционери. Затова най-добрият подарък за тях ще бъде поредна част от колекцията им или пък идея за стартиране на нова.

Подаръкът за благородния и великодушен **Лъв** трябва да съответства на високия му статус. Ценна е и тържествената обста-

новка, в която връчват дара. Най-подходящите подаръци са тези, които ще му послужат да си отпочива по-добре. Подходящите подаръци за **Дева** са от делови характер – визитници, телефтери, електронни преводачи или диктофони.

За подарък на **Везни** са подходящи всички изделия, които са ръчно изработени. За жените пък идеално решение са подаръци като козметика и аксесоари. Не забравяйте, че **Скорпионите** обичат подаръците с повод и без повод. Така че отличен избор за тях би било нещо екзотично - интересна книга, свързана с езотерика, паранормални явления, пътешествия, археология, история и екзотична кухня.

Стрелците обичат да пътешестват и затова подаръци, свързани с туристическите им походи, ще ги зарадват. Не се колебайте да заложите на фотоапарти, пътни карти, туристически чанти.

Тактичният и дипломатичен **Козирог** би приел с удоволствие

всеки подарък. Той обаче постоянно изпитва студ и затова жадува за топлина и уют. Прекрасен избор за него би било меко одеяло или приятен на допир пуловер. Представителите на **Водолей** са любознателни и притежават изискан вкус. Те биха оценили подаръци, които са оригинални и непредсказуеми. Подходящи са както класически подаръци, така и нещо от IT-индустрията, а картини и изделия от стъкло могат да са точното попадение в десетката. Чувствителните и фини **Риби** обожават изкуството. Но вместо да им подарявате картина, запишете ги на курс по рисуване, вместо диск с филм или музика - подарете романтична и незабравима фотосесия.

Албена Методиева 8в

Късмети за новогодишната баница

Здравето е с теб – винаги ще си с късмет!

Учение ще те съпътства и в живота то ще те напътства!

Не се шегувам никак, ти печелиш - късмета скоро ще намериш!

Не всичко е пари, но защо пък да ги нямаш ти? Тото бързо пусни и джакпота спечели!

Пътешествие на теб се пада - стягай куфара и дим да те няма!

Забавления те чакат и щастливи дни – на купона господарят ще си точно ти!

Нова работа ти е приоритет - от амбиции си ти превзет!

Идва ли ти да запееш, защото в нова къща ти ще заживееш!

Ето го и най-лошия късмет - на мързела кажи „Привет“!

Ще живееш в магия любовна - година те чака красива, съдбовна!

С нов автомобил ще се сдобиеш и нови, далечни места ще откриеш!

Ще се качиш на кораба „Успех“ и ще отплаваш надалеч!

А за всички, независимо от късмета - щастлива и усмихната 2020-а година!

Ванеса Кръстева 8б

Моето Коледно послание

Аз съм Люк. Научих името си от лелички в приюта за деца. Всички дни бяха еднакви и тъжни за мен - неразбираемо за деца с родители, баби, дядовци, братя и сестри, които да им се радват, да ги целуват за лека нощ или да им сготвят вкусно.

Днес е специален ден, защото е Коледа. Най-дългоочакваният ден за всички деца. Вечерята беше по-богата, украсявахме елха, макар и с малко играчки. Имаше натрупал сняг и ни пунаха да му се порадваме. Гледах колко щастливи семейства се прибират с подаръци и храна. Представих си как съм част от тази радост. Вечерта ни четеха приказки за Дядо Коледа. Това ме обнадежди да напиша и аз своето пожелание до него. Направих го и знаете ли какво беше то – поисках родители. Дори ги нарисувах с мен по начина, по който си ги представях. Преди да си легна, оставих пожеланието си под калъфката с надеждата на сутринта да го няма и заспах...

Рано сутрин е. Събудих се от моя приятел, който крещеше: „Ставай, Люк! Очаква те семейство!“. Не можах да повярвам. Пожеланието го нямаше, а аз бях готов да се запозная с мама и тати.

Коледа е надежда!

Тервел Копчев 6в

Отново идва Коледа! Всеки, дори и най-скептичният, дълбоко в душата си се надява, че ще стане чудо, че мечтата му ще се сбъдне. Един мечтае за богатство, друг – за любов, трети просто иска близките му да са здрави. Но всеки си пожелава нещо скривено във вълшебната нощ, загледал в бялата тишина отвън. И вярва, че ще се сбъдне. Затова са мечтите. Но нека да не бъркаме празника с подаръците, Дядо Коледа или да го превръщаме в състезание за най-хубава украса, най-светещи лампички. Коледа е празник на семейния огън, на новото начало!

Всяка Коледа е различна! Едно е важното – да бъде споделена! Затова в празничните дни недоуменията се забравят в името на една по-добра година. Идва време да кажа и кой е мойт най-хубав коледен подарък, макар че не съм писала писмо до Дядо Коледа за него. Той просто винаги е до мен, независимо от грешките, които правя. Това е моето семейство. Независимо дали е Коледа, Нова година или Великден, независимо дали ни делят километри или една стена, мойт подарък винаги е с мен. И не знам дали по Коледа стават чудеса, но знам едно – чудесата зависят от нас, от мен, от теб!

Михаела Йорданова 6б

Обичайното в писмата е „Тази година се постарях да бъда достатъчно послушна, затова може ли да ми донесеш ...“. Подаръци, които ще ни омръзнат и ще ги захвърлим като стара вещ. Това е безсмислено. Нещата, които най-много ще ни потрѣбват, са щастието, здравето, любовта и късметът. Без тях това не е живот, дори и да имаш най-скъпия телефон на света. Важни са хората, емоциите и моментите, които прекарваме заедно. Без нашите близки Коледа няма как да се случи. Те са нашата подкрепа, нашата помощ в трудни моменти, утехата в трудни мигове и похвалата и куража в щастието и късмета.

Другият много приятен момент е голямата коледна елха, украсена с хубави играчки. Гледането на коледни филми с чаша топъл чай и одеяло. Обичам такава Коледа!

Виктория Иванова 6б

Мили Дядо Коледа...

Тази година бих искала да си пожела една по-различна Коледа. Искан да видя места, които никога досега не съм виждала. Искан да превърна любимия си сън в реалност и да се радвам на снежна покривка, осветена от милион блещукащи светлинки. Искан да се озова сред безброй коледни играчки. Да се потопя в усещането за вълшебство!

Теодора, 6д

Аз обичам подаръци, но обичам и да подарявам. Тази година имам три желания – искам на Коледа да има сняг, да отида на ледена пързалка, защото никога не съм ходила и това ми е неосъществена мечта, да имам книгата „Алманах“ от предаването „Фермата“. В нея се разказва за българската история. В предаването задават въпроси от тази книга и тъй като по-далечното ми желание е да участвам в това предаване, искам да съм подготвена.

Цветомира, 5б

Тази година искам бебе кученце, порода Мопс. Обещавам да се грижа за него. Също така бих искала розов килим за моята стая. Но нещото, което най-много желая, е цялото ми семейство и аз да сме здрави и много щастливи, да сбъдваме мечтите си и да бъдем задръжници.

Катерина, 5б

Искрено се надявам да ми изпълниш коледното желание. Аз си имам всичко, от което се нуждая, и затова искам всички послушни деца да получат неподарените подаръци на непослушните. По този начин ще се чувствам щастлив и доволен. Знам, че ти си най-добрият старец на света, който има голям чувал с подаръци. Мама и татко все ми повтарят, че си справедлив и щедър и най-добре знаеш кой какво заслужава. Аз не съм толкова послушен, но пък много те обичам. Чакам те с нетърпение.

Стефан бжс

Ние се храним здравословно

Много знания показаха учениците от 4г клас за здравословното хранене – убедиха всички, че знаят какво е полезно да се яде и задаваха различни въпроси към доброволците от БЧК. На раздяла получиха плодове. Този урок в навечерието на Коледните празници ние припомняме и на всички читатели на вестника! Да не забравяме, че Коледа е празник на Духа!

Българин да се наричам

Поредна вълнуваща среща с Искрен Красимиров, основател на проекта „НЕзабравимата България“, преживяха учениците от 5 и 6 клас. Поводът този път бе филмът за Иван Вазов „Българин да се наричам“, който повдигна много въпроси и провокира разговор. Учениците показаха завидни знания по история и литература, както и любопитство към представените факти. На раздяла всички си обещаха следваща среща.

В@з Буки Веди

ХОРОСКОТ

Какво вещаят звездите за вас през декември

Овен - Ще се чувствате най-добре в среда, в която сте в безопасност. Добри социални взаимоотношения. Запознанствата, направени в този период, ще бъдат дълготрайни. Хората ще ви обогатяват с нови мисли, също и преживявания, на които ще се насладите.

Телец - Очаква ви положителен период. Когато става въпрос за личния живот, нещата могат да станат малко трудни. Ще бъдете изправени пред важно решение. Каквото и да е то, можете да очаквате подкрепа от семейството си. Ще прекарате празниците в спокойна и безопасна обстановка.

Близнаци - Ще се насладите на последния месец от годината с най-добрите си приятели, защото с тях забравяте за ежедневните си проблеми. Нищо обаче не трябва да надхвърля нормалните граници. Дори в предстоящите празници Близнаците трябва да бъдат реалисти. Погрижете се и за здравето си през декември. Ако е прекалено студено, обличайте се топло, иначе рискувате да настинете или да се разболеете по-сериозно.

Рак - Имате голям успех зад себе си и можете да се гордеете с това. Но не по очевиден начин. Навсякъде може да срещнете завистливи хора, които ще опитат да ви използват и да откраднат поне малка част от вашия успех.

Лъв - Не се страхувайте да се погледите. След тази тежка година

определено го заслужавате. Погледете се с негобикновено преживяване. Вашето настроение ще бъде добро и нищо няма да може да го развали, дори и човекът, който вероятно ще се появи и ще има лоши намерения към вас. Ще се справите с него с лекота.

Дева - Шансът да направите промяна в кариерата си най-накрая ще дойде с месец декември. Звездите са в по-стабилна и положителна позиция сега и Девите ще се справят страхотно с работата си. Времето ще мине много по-бързо и без много усилия, а вие лесно ще постигате всички задачи и ще намирате решения на спешни проблеми. Отново ще се насладите на това, което правите.

Везни - Въпреки трудностите ще трябва да преодолеете тази година, през декември ще разберете, че сте щастливи и че животът ви е хубав независимо от проблемите и трудностите. Тази година наистина обогати представителите на зодия Везни. Не всички отрицателни преживявания трябва да имат лоши последствия. Благодарение на тези ситуации се учим.

Скорпион - В последния месец на тази година- декември ви съветваме да вложите всичката си енергия в училище. Това може да се изплати под формата на напредък или бонуси, особено на най-усърдните. Започнете да се оглеждате по-внимателно. Представителите на зодия

дията не трябва да отказват на никакви покани за срещи.

Стрелец - Декември най-накрая ще ви носи мир и хармония. Ще имате време да си починете, да си поемете дълбоко дъх и да премислите изминалата година. Стрелците са постигнали голям напредък в личностен план. Сега сте по-балансиран и се справяте със стреса по-лесно. Нищо не може да развали Коледата ви.

Козирог - Ще се насладите напълно на последния месец на тази година, без да се замисляте. Ще намерите време да погледнете назад към събитията и да ги премислите - какво е наред и какво трябва да се подобри. Ще съзрете през този период и ще наредите приоритетите си. Козирозите ще имат успешна година зад себе си.

Водолей - Краят на годината ще донесе стабилен период по отношение на училището. Само не се оставяйте кратките дни и отегчителните събития да ви успокоят и да намалят темпото. Прекалената пасивност никога не е добра идея. През декември трябва да помислите за здравето си. Не искате да сте болни около Коледа.

Риби - Рибите няма да почиват много през декември. Обаче няма от какво да се страхувате. Ако поддържате темпото на другите, няма да има проблеми пред вас. Когато става въпрос обаче за печене на коледни сладки, ще трябва да го отложите за уикенда. Не подценявайте здравето си през тези студени дни.

Албена Методиева 8в

Филмова Коледа

Навън вали сняг, вие сте под одеялото - с дистанционно и пуканки. Нашите предложения за коледно настроение и домашен уют

„Коледата невъзможна“

Ще кажа само, че двама бащи се опитват да се сдобият с така желаната екшън фигурка за синовете си. Ала тълпите от хора са само част от препиятствията, на които са подложени. Дали ще успеят да зарадват децата си - сами разберете.

„Гринч“

Анимационен филм, който ще се хареса на най-малките. Гринч е зелено космато създание, което решава да провали Коледа, защото мрази да вижда щастливи лица. Изведнъж се появява малко момиче, което променя цялото му мислене. Как по-точно се случват това, ще разберем.

„Полярен експрес“

Изкачвания, спускания по планините и плъзгане по замръзналите поля. Предста- вали ли сте си, че

ще бъдете в полярен експрес? За да повярвате в чудесата, първо трябва да ги видите.

„Снежният човек“

Точно когато Джак Фрост иска да зарадва семейството си, претърпява катастрофа, ала се случва нещо невиждано - връща се като голям, весел и най-важното - говорещ снежен човек. Какво подходящо време от Коледа, за да развихрим фантазиите си?

Ванеса Кръстева 8б

Открий разликите

Какво ви очаква през следващата година?

1. Кой от елените на Дядо Коледа избирате:

- А) Рудолф;
- Б) Комета;
- В) Денсър.

2. Кой от изброените недостатъци откриваш в себе си?

- А) Неувереност;
- Б) Безотговорност;
- В) Мързел.

3. Какви филми обичаш да гледаш:

- А) Романтически комедии;
- Б) Исторически или биографични;
- В) Филми на ужасите.

4. Мечтаеш си за:

- А) Малка спретната къщурка;
- Б) Мезонет край морето;
- В) Жилище в центъра на града.

5. Любимото ти животно е:

- А) Куче;
- Б) Котка;
- В) Нито едно.

6. Любимият ти цвят е:

- А) Светъл;
- Б) Тъмен;
- В) Нещо средно.

7. Къде обичаш да ходиш на почивка:

- А) На планина;
- Б) На море;
- В) Не обичаш да излизаш извън града си.

8. В свободното си време обичаш:

- А) Да прекарваш времето си с приятели;
- Б) Да четеш книги или да гледаш сериали;
- В) Да прекараш време със семейството си.

9. Обичаш ли да четеш:

- А) Да, често чета книги;
- Б) Не, мразя книгите;
- В) Понякога, когато нямам какво друго да правя.

10. Предпочиташ:

- А) Сладко;
- Б) Солено;
- В) Пикантно.

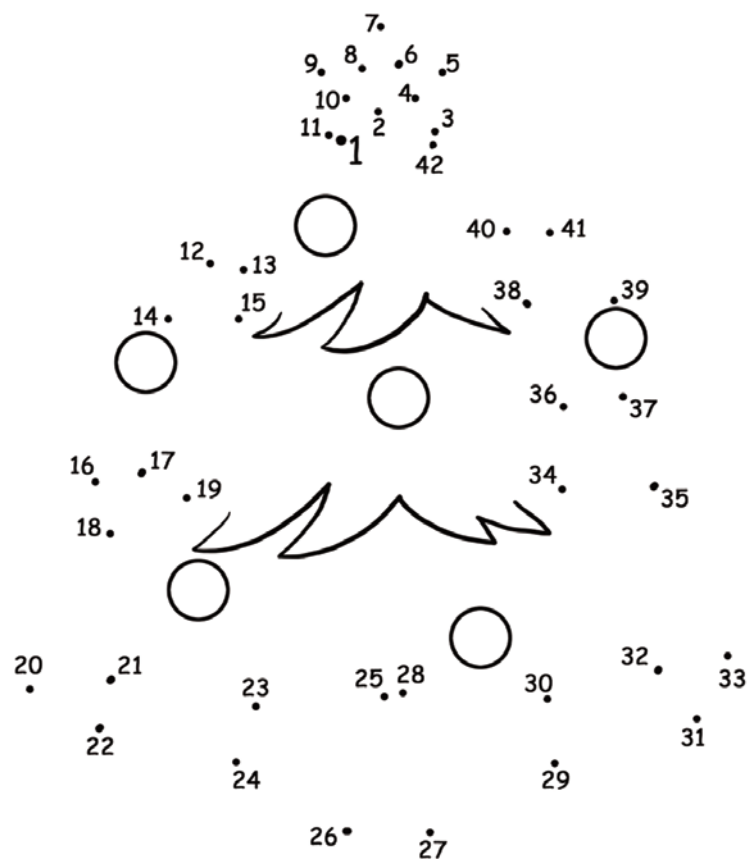
Ако преобладават верни отговори А), то през следващата година ти ще си обсебан с любов от любимите си хора.

Ако имаш повече верни отговори Б), то ти ще имаш много успехи през следваща година.

Ако преобладават отговори В), ще намериш нови приятели.

Никол Георгиева 8б

Свържи точките

Редакционен екип

Виолета Антонова, Камелия Григорова, Анна Стайкова, Християна Тасева, Синтия Чалъкова, Илейн Иванова, Виктория Енева, Зина Махмудова, Елица Борисова, Людмила Венциславова
Предпечат – Йончо Йончев
Редактор-консултант – Радинка Иванова
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 04.12.2019г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 1000

Учебен календар 2020г.

ЯНУАРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ФЕВРУАРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	

МАРТ

П	В	С	Ч	П	С	Н
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

АПРИЛ

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

МАЙ

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ЮНИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ЮЛИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

АВГУСТ

П	В	С	Ч	П	С	Н
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

СЕПТЕМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ОКТОМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

НОЕМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

ДЕКЕМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		